

ligning saa sjelden som muligt og paa den anden Side ikke at gjøre den til en Ulovlighed, hvor det er nødvendigt at benytte den, var at begrænse Udgangen dertil ved at gjøre en Forhøielse i Ligningen afhængig af Amtsraadets Samtykke. Det er det praktiske Motiv, der har fremkaldt Forslaget. Tøvrigt skal jeg, som sagt, bede de ærede Medlemmer blandt Forslagsstillerne, som stadig bevæge sig i disse Forhold, om at udtale sig nærmere derom. — De øvrige Endringsforslag skal jeg ikke blande mig i. Jeg skal villig tiltræde det Forslag, som den ærede Minister har stillet under Nr. 11 til § 17, om at Stykket Litr. a. skal gaae ud. Derved vil der være opnaaet, hvad der for mig er det Væsentlige, nemlig at det bliver klart, hvad jeg efter Forhandling med Ministeren veed var hans bestemte Opfattelse af Lovforslaget, men hvad der ikke stod klart for mig, at Afløsning af Naturalyhelser, der præsteres paa Grund af et privatretligt Forhold til Communen, ikke kan finde Sted uden Overeenskomst med de Paagjældende. Naar Litr. a. ikke længer findes i Lovforslaget, saa er det klart, at saadanne privatretlige Spørgsmaal ikke kunne afgjøres uden Vedkommendes Samtykke, men naar det forbliver staaende, er det tvivlsomt, om det ikke kan stee imod de Paagjældendes Villie. Man bliver fri for enhver Tvivl i saa Henseende ved at følge Ministerens Forslag.

Hasle: Jeg vilde netop tale om det Forslag, som den ærede 2den Landssthingsmand for 1ste Kredts nu har anbefalet. Det forekommer mig saa aldeles klart og tydeligt, at der er en væsentlig Forskjel paa Litr. a. under § 17 og Litr. a. under § 26. § 17 a. gaaer ud paa, at Naturalyhelser kunne afløses for bestandig. Bisinol staaer Litr. a. under § 26 i Forbindelse dermed, forsaavidt ifølge den Naturalyhelser, der tidligere have paahvilet de enkelte Eiendomsbesiddere, kunne blive at hvide af selve Sognet, men det er dog umuligt at sige, at der i Litr. a. i § 26 er indrømmet Communen Ret til at komme overeens med de vedkommende Ciere om en Afløsning. Det forekommer mig derfor absolut nødvendigt, at Litr. a. i § 17 bliver staaende. Den Betænkelighed, som den ærede Rigsdagemand, der

sidst talte, yttrede, har jeg albrig kunnet lægge Bægt paa. Naar der i § 17 staaer, at Naturalyhelser kunne afløses for bestandig, kan jeg ikke troe, at Regen kan ville fortolke det paa den Maade, at Ydelsene kunne afløses mod Ydernes Villie. Det er jo i det Hele noget aldeles Usædvanligt, at Præstationer kunne afløses mod Folks Villie, undtagen naar der er en særlig Lov derfor, og især gjælder dette om Naturalyhelser. Jeg troer ikke, at noget Forstanderskab, saaledes som Bestemmelsen er formuleret, vil være i Tvivl om, at, naar en Naturalyhelse paahviler en enkelt Eiendom i Sognet, kan den kun afløses med Eierens Samtykke, og dertil kommer ogsaa, at det i Reglen vil være Eiendomsbesidderen, som ønsker Afløsningen, men sjældent Communen. For at tage et Exempel, som er nævnt i § 26, troer jeg ganske vist, at der ikke er noget Sogneforstanderskab, der kan have nogen sær Tilbøielighed til at kjøbe Skolebrændsel og have den Uleilighed, der er forbunden med at hente det m. m., naar der er en enkelt Eiendomsbesidder, som det paahviler at gjøre det, uden at Sogneraadet har den allerminste Uleilighed deraf. Jeg vil derfor tilraade, at man ikke stemmer for den ærede Indenrigsministers Forslag til § 17. — Der er af 10 ærede Medlemmer stillet et Forslag til § 23 og § 25, som jeg har megen Betænkelighed ved. Der staaer: „Den, der optages paa Tillægslyningen, er kun pligtig at udrede Skat fra den 1ste Juli.“ Jeg troer, at dette Udtryk let vil kunne misforstaaes, som om de, der optages paa Tillægslyningen, kun maae beskattes for den Tid, i hvilken de have haft Ophold i Communen fra 1ste Juli. Det troer jeg ikke er Forslagsstillerens Mening; thi efter Bestemmelserne om Formue- og Veilighedsbeskatningen kan den, der opholder sig 4 Maaneder i Communen, opføres til Formue- og Veilighedsstat der for den Tid. Jeg kan ikke troe, at det skal være Meningen, at disse 4 Maanedere skulle falde enten i det første eller i det andet Halvaar, men jeg frygter for, at, naar denne Tilføielse kommer ind, skal det forstaaes, som om man kun maa beskatte paa Formue og Veilighed for Tiden fra 1ste Juli, og at man altsaa skal affræses fra at beskatte